

Πρὸς ἀπόκτησιν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης, δὲν ἔχρα.α. αὐτὴ πλείον των ὀκτώ ἡμερῶν ὁ Saut Gilles, ὅστις εἶχεν ἀποκτήσει αὐτὴν ἐν τῇ νήσῳ τῆς Μαρτινίκας προσπαθῶν, νὰ μιμηθῆ ἔγγαστριμύθου μὲθ' οὗ ζωνὴν εἶχε φιλιαν. Ἐν τούτῳ ἔ. περιστατικόν ἐφ' οὗ πρέπει νὰ προσεγγώσωμεν τὴν προσοχὴν μας καὶ ὡς συντελεῖ ἀνανεώσεως αὐτῆς τὴν αὐξήσιν τῆς ἀπάτης εἶνε, ὅτι, λαμβάνοντος τοῦ ἔγγαστριμύθου ὁ ἀὴρ πλήττεται κατ' ἰδιότητα, εἰς τὸ ἐξωτερικόν τοῦ λάρυγγος κατὰ τὴν ἐκτομήν, καὶ ὄχι εἰς τὸ ἐξώτερον, ὡς ἔταν καινῶς ὁμιλοῦμεν, καὶ τοῦτο συντελεῖ πολὺ εἰς τὸ νὰ λαβῆ ἡ φωνὴ τὸν χαρακτήρα δι' οὗ φαίνεται ὡς ἀπὸ μακρὰν εἰσπύου ἐρχομένη.

Ἐπειδὴ οἱ φθόγγαι οὗς ὁ ἔγγαστριμύθος παράγει λαμβάνονται ἐντελῶς κατὰ τὸν φάρυγγα, διατὶ, λέγει ὁ Ἀββὰς delachapelle νὰ μὴ παραδεχθῶμεν τὴν φωνὴν σχηματιζομένην ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ στόματος, ὅπως ἐν τῇ κοινῇ ὁμιλίᾳ; τοῦτο προέρχεται, ἰσχυρῶς, ἐν τῆς ἔξωτος ἡμῶν περὶ τὸ κρίνειν, καθότι μόνῃ ἡ πείρα μᾶς διδάσκει νὰ κρίνωμεν, διὰ τῶν ὀργάνων καὶ διὰ τῶν ἐκφρανομένων τόνων, περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν ἀντικειμένων· ὁσάκις λοιπὸν ὁ ἀὴρ τροποποιεῖται ἐκ τοῦ πλείστον ὅπως παραχθῶσι φθόγγαι τοιοῦτοι, ὅποιους ἡ πείρα μᾶς ἐδίδαξεν νὰ νομίζωμεν πόρρωθεν ἐρχομένους, ἡμεῖς ἀναφερόμεν τὸν κρότον τῶν ἠχῶν εἰς μεῖζονα ἀπόστασιν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, καὶ ἂν τις λαλῆ πρὸς ἡμᾶς ἐξ ἀποστάσεως ἡτιτος τῆς ἀπαιτουμένης; ἔστιν τοῦτο ἀνρίθως συμβαίνει ὁπότεν ὁ ἔγγαστριμύθος πλείστον ἡμῶν ὁμιλῆ ἢ φωνὴν ἂν καὶ καλῶς προφερομένη καὶ καταληπτότατα, ἔχει ὁμοίως ὁμοίωσιν πρὸς τὴν χαμηλὴν φωνήν, ὅτι δὲ μακρὰ μὲν ἀλλ' ὀλίγον ὀξεῖα, ἰσχυρὴ, παρατεταμένη καὶ ὡς ἐκπνέουσα αὐταὶ εἶνε αἱ ἰδιότητες φωνῆς ἰσχυροῦς καὶ πόρρωθεν ἐρχομένης· ἀποδοῖδωμεν λοιπὸν εἰς αὐτὴν ἰδιότητα τοιαύτην μέχρις οὗ ἡ πείρα μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς ἀπάτης.

Ὁ Κύριος Come, περίφημος ἔγγαστριμύθος, λέγει εἰς τὴν φωνὴν σχηματίζεται μὲν ὡς ἡ συνήθης κατὰ τὸν φάρυγγα, ἀλλ' ὅτι ἡ συστολὴ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ ὀργανισμοῦ τροποποιεῖ αὐτὴν, ἢ δὲ εἰσπνοὴ διευθύνει αὐτὴν εἰς τὸν θώρακα ἐν ᾧ ἀντιχεῖται.

Ἰδοὺ πῶς ὁ Colombat de l' sere συγκεφαλαιοῖ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζήτημα.

« Ὁ Κύριος Lespagnol διῆσχυρίσθη ὅτι τῇ βοήθειᾳ τοῦ οὐρανίσκου δύναται τις νὰ μεταποιῆ τοὺς τόνους ὡς ὅτε νὰ διατηρηθῇ ἡ ἔκτασις τῆς φωνῆς πρὸς παραγωγὴν τῆς ἀπάτης τῆς ἔγγαστριμύθου. Ἡ τελευταία αὕτη θεωρία πλησιάζει πολὺ πρὸς τὴν ἡμετέραν, τὴν μὴ διαφωνοῦσαν, εἰμὴ καθόσον ὁ ἰδρυτὴς αὐτῆς, ὅστις ὡς ἡμεῖς, εἶνε ἔγγαστριμύθος, ὁμιλεῖ τῇ συνεργίᾳ τοῦ οὐρανίσκου, καὶ λέγει μάλιστα, ὅτι μόνον ἡ πρᾶξις αὕτη παράγει τὴν ἔγγαστριμύθου καὶ κωλύουσα τὸν ἀέρα νὰ ἐξέρχεται τῶν ῥινικῶν κοιλοτήτων. Κατὰ τὸν σοφὸν καὶ ἀξιότιμον τοῦτον συνάμα ἡμῶν μας, ἡ διαφορὰ ἢ μεταξὺ τῆς ἐγγύθου ἐρχομένης φωνῆς καὶ τῆς πόρρωθεν φέρεται εἰς τὸ εἶναι εἰς μὲν τὴν πρώτην ἀκούομεν τοὺς τόνους τοῦ στόματος καὶ τῆς ῥινὸς ἐξερχομένους, εἰς δὲ

τὴν δευτέραν τοὺς ἐκτῆς κοιλοτήτος τοῦ στόματος· ὅτι δὲ ὁ ἰατρός οὗτος περὶ τῆς ἐξόδου τοῦ ἀέρος λέγει, εἶναι συμβεβηκὸς οὐπὲρ τὴν γενικότητα ἕκαστος δύναται νὰ ἐπικυρώσῃ, μάλιστα μεταχειριζόμενος τὸ φωνητικὸν μηχανισμόν, θέλομεν ὑποδείξει, διότι διὰ τούτου τοῦ μηχανισμοῦ κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν πείραν, παράγεται ἡ ἔγγαστριμύθου. Διὰ νὰ ὁμιλῆ τις δὲ ὡς ἔγγαστριμύθος δὲν εἶναι χρεῖα νὰ ἔχη κατασκευὴν ἰδίαν τῶν ὀργάνων τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλὰ κοινὴν, ἀρκεῖ νὰ ἐπροικισθῇ δι' εὐκαμψίας τοῦ ἀνωτέρω μέρους τῆς φωνητικῆς συσκευῆς, διὰ δὲ τῆς ἔξωτος καὶ τῆς πείρας ἀρικεῖται εἰς τὴν παραγωγὴν παστῶν τῶν φωνητικῶν ἀπατῶν τῶν συνειστωσῶν τὴν τέχνην τοῦ ἔγγαστριμύθου.

« Οὕτως ἀφ' ἐνὸς μὲν, προσθέτει Colombat de l' Isere, οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἐν γένει μυστηριώδη καὶ ἀκούσιον κλισίαν δι' ἧς μιμοῦνται πάσας τὰς πράξεις ἄς εἶδον, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρατήρησαν ὅτι ἐξ ἀπάντων ἡμῶν τῶν ὀργάνων οὐδὲν μᾶλλον ἐπιτηροῦν δειότερον πρὸς ἀπομίμησιν ἢ τὸ τῆς φωνῆς, δὲν πείσῃ ὅτι ὅτι θέλω παρεκτραπῆ πολὺ, λέγων, ὅτι, ἂν ὁ ἄνθρωπος τις, μάλιστα νέος, ζῶν μετ' ἔγγαστριμύθου δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἀριχθῆ, ἀέκων σχεδόν, εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς δύο πρόσωπα ἄτινα ζήσαντα ὁμοῦ ἐπὶ χροῖον τινά, καθίστανται τέλος ὁμότονα κατὰ τὴν φωνήν, καὶ τὸ παραδοξώτερον ἀκόμη, ἡ φωνὴ των βαθμῶδον γίνεται ὁμόηχος.

Πεισθέντες, ὅτι, πρὸς τὸ ἔγγαστριμύθου, ἀρκεῖ νὰ ἔχη τις φωνητικὰ ὄργανα, ἐναρμόνια καὶ εὐκίνητοτατα, φέρει εἰπεῖν, πνεύμονας εὐρυχώρους καὶ ὑπὸ τοῦ ἀέρος διαπεραστικούς, κατορθοῦμεν, ὑποβοηθούμενοι καὶ ὑπὸ μικρᾶς ἀσκήσεως νὰ πειρώμεθα ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς σχηματισμοὺς ὧλων τῆς φωνῆς τόνων, καὶ νὰ μιμώμεθα ἀρκούντως τοὺς ἠχους τῶν ἔγγαστριμύθων ὅπως δὲ παραγάγωμεν ἀπάσας τὰς ἀπαρτιζούσας τὴν τέχνην των ἀπάτας καὶ πρὸ πάντων τὴν τοσοῦτον κυριεύουσαν παρ' αὐτοῖς ἰκανότητα τοῦ μιμῆσθαι πάσας τὰς ἐμφώνους στροφὰς, οὐδὲνὸς ἄλλου γήρησκον, ἢ πολυχρονίου ἀσκήσεως.

Πρὸς μίμησιν λοιπὸν τῆς φωνῆς τῶν ἔγγαστριμύθων ἀρκεῖ νὰ ἐνεργήσωμεν τὸν ἐξῆς ὀργανισμόν. Ἐν πρώτοις, ἀφοῦ εἰσπνεύσωμεν βαθέως, ὅπως εἰσαγάγωμεν ὅσον εἶόν τε μεγαλιότερον ποσὸν ἀέρος ἐντὸς τοῦ θώρακος, νὰ συστέλωμεν ἰσχυρότατα τὸν οὐρανίσκον διὰ νὰ ὑψωθῆ, καθὼς ὅταν φανῶμεν, καὶ νὰ ἐπιποματισθῶσιν ἐρμητικῶς αἱ ὀπίσθια τῶν ῥινικῶν κοιλοτήτων· πρέπει ὁμοίως ἐπίσης νὰ περιστείλωμεν τὴν ῥίζαν τῆς γλώσσης, τὸν φάρυγγα, τὸν λάρυγγα, τὰ ἴστια, τὰς ἀμυγδαλάς, ὅλα τέλος τὰ ἀπαρτιζόμενα τὸν λαίμονα, καὶ συγχρόνως νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν κορυφὴν τῆς γλώσσης ὅπισθεν τῶν ὀδόντων τῆς ἄνω σιαγόνας, εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὅτε ἡ κορυφὴ τῆς γλώσσης νὰ μὲν ἐντελῶς ἀκίνητος ἢ ἐξόδος τότε τῆς φωνῆς θέλει γείνη ὠθοῦσα τὸν ἀραιότερον ἀέρα τῶν πνεύμων· εὐκόλως δὲ θέλομεν φθάσει εἰς τὸ ἀποτέλεσμα συστελλόντες ἰσχυρῶς πάντας τοὺς κοιλιτικούς μῦς, τοὺς τοῦ θώρακος καὶ τοῦ λαίμου.

Βλέπομεν ὅθεν ὅτι τὸ κυριώτερον τῶν ἔγγαστριμύ-